

schimbate multe lucruri. Lucrul cel mai frumos însă este faptul că știi, că Isus mi-a iertat toată vina mea. Am pace cu Dumnezeu și sunt sigur că odată voi fi cu El.

► El te caută și pe tine

Hotărârea pe care am luat-o atunci este numită în Biblie „pocăință” (vezi Faptele apostolilor 3:19). Pocăința este o renunțare la viața fără Isus, și acceptarea Lui în viața ta. O hotărâre din toată inima și confirmată în rugăciune, înaintea Lui. Ca răspuns, Dumnezeu îți dăruiește o viață nouă. Biblia numește acest dar al vieții noi „nașterea din nou” (Ioan 3:3). Kerstin și eu am experimentat înnoirea vieții noastre prin Isus.

Dragă cititoare și drag cititor,

Dacă dorești și tu un început nou în viața ta, te invit să te adresezi lui Isus în rugăciune. Poți să te rogi în mod simplu, cum m-am rugat și eu. Domnul Isus este alături de tine, chiar dacă nu-L vezi. Te aude. El te cunoaște pe deplin. Te iubește și te caută deja. Vrea să vii la El. În viața ta nu este nimic, ce El nu cunoaște deja; iar lucrul minunat este că El vrea să-ți ierte păcatele și să-ți dăruiască o viață nouă.

Dacă te-ai rugat și tu asemănător cu rugăciunea de mai înainte, atunci ai primit o viață nouă în Isus. Din punct de vedere spiritual, ești ca un copilăș, care trebuie să crească.

Stefan Becker

■ Șapte lucruri, care trebuie să le știe oricine

Te rog, fă-ți timp, citește și reflectează la aceste puncte și la textele biblice corespunzătoare. Biblia ne dă răspuns la întrebările importante ale vieții noastre.

- 1 Datorită păcatului lui, orice om este despărțit de Dumnezeu!

„... ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund fața Lui și-L împiedică să v-asculte!” Isaia 59:2

- 2 După moarte, pe cei care nu cred în Isus îi așteaptă judecata și condamnarea veșnică!

„... oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata ...” Evrei 9:27

- 3 După moarte, pe aceia care cred în Isus îi așteaptă cerul și prezența veșnică înaintea lui Dumnezeu!

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3:16

- 4 Nimeni nu poate ajunge în cer pe baza faptelor lui bune sau a unei vieți exemplare!

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” Efeseni 2:8-9

- 5 Isus Hristos a murit pe crucea de la Golgota în locul nostru, pentru păcatele noastre!

„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” Romani 5:

- 6 Cine vrea să fie mântuit, trebuie să se pocăiască și să-L accepte pe Isus în viața sa!

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu ...” Ioan 1:12

- 7 Cine-L acceptă pe Isus, prin nașterea din nou primește o viață nouă de la Dumnezeu!

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o creatură nouă. Cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” 2 Corinteni 5:17

Încă din copilăria sa, Ștefan visa să ajungă șofer de camion. El vrea să fie liber. Însă ore întregi pe șosea, livrarea la termenele stabilite a mărfii și unele situații periculoase îl epuizau. Însă într-o duminică dimineața el a întâlnit niște oameni care au contribuit la o schimbare decisivă a vieții lui.

Înmănat de:

Titlul original: Die Sehnsucht eines LKW-Fahrers

Pagina de internet a autorului: wernergitt.de

Traducere: Johannes Jach

Fotografie: © globo images, cu excepția imaginii autorului

Bruderhand-Medien

Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germania

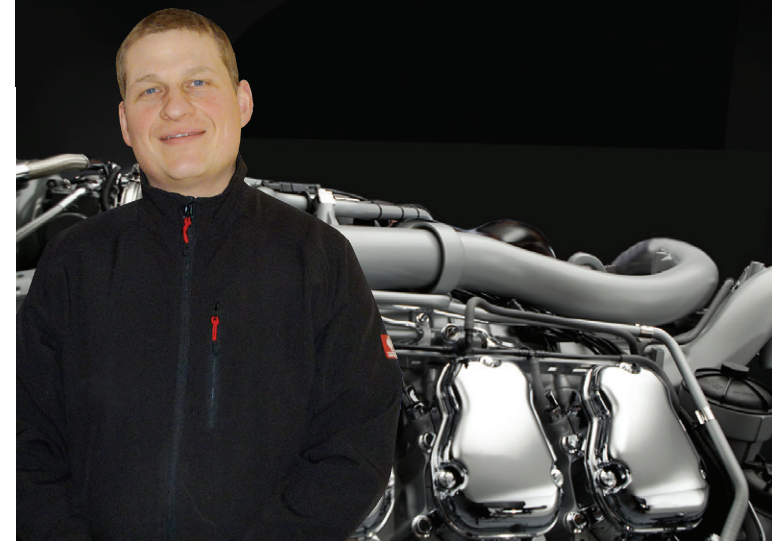
Tel.: +49 (0)5149 9891-0

Poșta electronică: info@bruderhand.de

Pagina de internet: bruderhand.de

Nr. 34-6 – Rumänisch/Romanian – 6th edition 2025

Căutarea unui ȘOFER DE CAMION

De când eram copil, aveam un mare vis: doream să ajung șofer de camion și să fiu liber. Cum pentru carnetul de șofer profesionist trebuie să ai cel puțin 21 de ani, la vârsta de 15 ani am început o școală profesională de mecanic auto. În timpul școlii am făcut cunoștință cu o viață care se deosebea complet de educația mea creștină.

N-am mai mers la adunare și nu vream să mai am nimic de-a face cu Isus. Dacă până atunci educația creștină primită de la părinți era importantă pentru mine, acum viața mea consta în repetarea obiceiurilor pe care mi le formasem între timp: frecventarea barurilor, alcoolul, fumatul și înjurăturile. Părinții mei nu erau de acord cu ele. Ca să le arăt că nu mai vreau să am nimic de-a face cu Isus, mi-am rupt Biblia și am pus-o-n dulap, unde era lenjeria mea de corp. Părinții mei au fost foarte îndurerați când au găsit Biblia ruptă; și de fapt, aceasta fusese și intenția mea.

► Situații periculoase

Am împlinit în sfârșit 21 de ani, mi-am luat carnetul de șofer profesionist și m-am angajat șofer. Am observat însă destul de repede că libertatea pe care o visam eu nu era adevărata libertate. Multele ore petrecute pe șosea și livrarea mărfii la termenele stabilite mă epuizau. Munca era pe de o parte frumoasă, iar pe de alta epuizantă.

Datorită surmenajului, am fost de multe ori în situații foarte periculoase. Într-o zi conduceam camionul într-un oraș, la ora 5:00 dimineața. Aveam undă verde, și traversam mai multe intersecții,

când, datorită oboselii, am adormit la volan. Am fost trezit de blitzul unei camere de supraveghere a traficului, când semaforul era pe roșu. Nu sesizasem că traversasem o intersecție, unde semaforul era roșu. Din scrisoarea care însoțea amenda – pe care am primit-o mai târziu – rezulta că atunci când am traversat intersecția, semaforul era pe roșu de 18,2 secunde. Ce s-ar fi putut întâmpla în acea intersecție? În camion transportam substanțe caustice periculoase. Astăzi mă bucur că a existat acea cameră de supraveghere a traficului, cu blitz. Altfel poate că nu aș mai fi aici.

Au mai fost și alte situații, din care de-abia am scăpat cu viață. În astfel de momente mi-am pus de multe ori întrebarea: „Dacă Biblia are dreptate, și există viață după moarte, unde-mi voi petrece eu veșnicia?”

► Ei au ce mie-mi lipsește

După trei ani aveam deja 14 puncte de penalizare și multe sancțiuni contravenționale. Am plătit amenzi de mii de euro, și de două ori mi s-a ridicat carnetul pentru o lună. Cum acumulasem atâtea puncte, m-am hotărât să nu mai fac curse lungi, ci numai locale.

Acum eram în fiecare seară acasă, și puteam să merg la cârciumă sau la bar. Un prieten de-al meu, care era complet disperat, m-a întrebat dacă nu vreau să merg o dată cu el la adunare. El considera aceasta ultima lui șansă, de a găsi un sens pentru viața sa. Am mers cu el, ca să-i fac plăcerea. Duminică dimineața, când am intrat în aduna-

re, am observat imediat că acești oameni aveau ceva, ceea ce eu nu aveam. În adunare domnea o atmosferă de dragoste și prietenie, pe care eu o căutasem de mult.

Începând din ziua aceea, mergeam în fiecare seară la cârciumă sau bar, însă duminică dimineața – în loc să mă mai întâlnesc cu tovarășii mei de cârciumă – mergeam la adunare. Prietena mea de atunci (astăzi soția mea) m-a întrebat dacă vreau să devin religios. I-am răspuns: „Kerstin, oamenii aceștia au ceva, ceea ce noi nu avem.” Drept urmare, din curiozitate, următoarea duminică a venit și ea la adunare. Am mers la adunare câteva luni.

► Au fost înnoite toate lucrurile

Din predica cuvântului lui Dumnezeu, am înțeles că nu puteam să ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu așa cum eram. Știam că viața noastră nu corespundea „etalonului” Său. Biblia spune însă că există o posibilitate prin care ne putem prezenta înaintea Lui. Domnul Isus a afirmat despre El, că El este calea spre Dumnezeu. În Ioan 14:6, El spune: **„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine.”**

Într-o sâmbătă seara am vorbit mult cu Kerstin despre acest subiect. Ne-am hotărât amândoi să-L urmăm pe Isus. Și am confirmat hotărârea aceasta în rugăciune. Nu-mi mai amintesc exact rugăciunea mea de atunci, însă ea suna cam așa:

„Doamne Isuse, Îți mulțumesc că Tu ești Calea, Adevărul și Viața. Recunosc că nu mă pot apropia de Dumnezeu în starea în care sunt. Recunosc

toată vina mea, și Te rog să mă ierți pentru toate păcatele făcute. Te primesc ca Mântuitor al meu. Condu-mi Tu mai departe viața mea! Tată ceresc, în Numele lui Isus Hristos, Te rog să mă primești ca pe un copil al Tău. Amin.”

La scurt timp după ce m-am pocăit, fără să mă gândesc deloc, am mai mers de câteva ori la cârciumă. Însă după ce am băut de trei ori „prea mult”, am înțeles că mediul acesta nu-i bun.

Pentru mine erau o problemă deosebită și înjurăturile, care deveniseră un obicei. După ce m-am pocăit, am suferit mult din cauza lor. Vream să scap de ele, însă nu am putut-o face de azi pe mâine. Mai mulți prieteni din adunare s-au rugat împreună cu mine să scap de acest obicei; și Dumnezeu a ascultat acele rugăciuni.

După pocăirea noastră și un timp intensiv de rugăciune, ne-am căsătorit. Tocmai pentru pasul acesta, am vrut să fiu sigur că mă căsătoresc cu femeia pe care a prevăzut-o Dumnezeu pentru mine. Dumnezeu mi-a dat un răspuns clar, printr-un scump frate în vârstă, din adunarea noastră.

Mai există și astăzi „bifurcații” de drumuri, când nu știu ce cale să aleg. Însă de fiecare dată, Isus îmi arată la timpul potrivit calea pe care a prevăzut-o pentru mine. Desigur, aceasta nu este calea pe care aș alege-o singur, și nu înțeleg întotdeauna de ce această cale, însă eu am încredere deplină în Isus.

Astăzi am privilegiul să particip la lucrarea din adunarea în care m-am pocăit. În viața mea au fost